

[Christmas Møller.]

Maaned for at fortsætte Kriseforliget — fordi vi mente, at det var rigtigt, at Landmændene fik de fulde 2 pCt., som var stillet dem i Udsigt, fordi vi mente, at det var rigtigt, at man, naar man vilde yde en saadan Hjælp til Landbruget, ogsaa ydede en beskedent Hjælp til de arbejdsløse —, var der i Ekstrakvartalsskatten eller i Skatten paa de Indtægter, som havde holdt sig, medens alle andre Indtægter var faldet kolossalt, Socialisme? Jeg siger: ikke Fnug deraf. Var der i den Række af indirekte Skatter, der var Tale om, Socialisme? Jeg tror, ingen vil paastaa det, og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen vil i hvert Fald sige: der var ikke Radikalisme.

Vi havde ønsket, og vi ønsker stadig, at Spørgsmaalet om de faste Ejendomsskatter maa blive et betydningsfuldere Spørgsmaal for Regeringen, end det er. Vi kan, saaledes som jeg har fremhævet saa mange Gange, ikke se rettere end, at Regeringen gør en stor Uret ved ikke at give efter for det rimelige og naturlige Krav, at naar Landbrugets Priser er faldet til langt under Niveauet fra 1914; saa maa Ejendomsskatterne ogsaa gaa ned; og vi kan ikke se rettere end, at den nuværende Landbrugskrise ikke afhjælpes effektivt, naar man ikke gør denne Skattelettelse varig, saaledes at der kan regnes med Ændringen i Skattegrundlaget som en Foranstaltning af langvarig Karakter.

Regeringen har ikke villet være med hertil, og jeg tror, at Regeringen gør en overmaade stor Fejl herved. For mig er det ikke anderledes at se i Dag, end det var at se for Paaske, at Regeringen mere og mere lægger Situationen saaledes til Rette, at den siger: Vi skal have Valg til Landstinget i September, vi skal have Folketingsvalg i Løbet af forholdsvis kort Tid, og jeg kan ikke se rettere end, at saaledes som Regeringen formede sin Hjælp til Landbruget, og som den formede sit Skatteprogram, er dette et Udtryk for, at Regeringen mere tænker paa Valget, end den tænker paa positivt Arbejde. Og den Omstændighed, at Regeringen, saaledes som jeg nævnte det til Indledning, lader Kriseforslagene hvile i Folketinget, uden at gøre noget ved dem, kan heller ikke

ses som Udtryk for noget som helst andet end, at Blikket er kastet frem mod en Valgsituation mere end rettet paa i Dag at faa gjort noget positivt.

Heroverfor vil jeg gerne sige til den høje Regering, at den paatager sig efter vor Opfattelse et meget tungt Ansvar, og Regeringen maa være klar over, at Ansvaret for denne Situation med hele sin Tyngde hviler alene paa den. For vi fra det konservative Partis Side har strakt os gennem vore Tilbud overmaade vidt overfor Regeringen.

Det andet Hovedspørgsmaal, som jeg gerne vil sige et Par Ord om, og som i den kommende Tid vil spille en afgørende Rolle i Landet, er Spørgsmaalet om Landets Valuta.

Jeg tror, man har Lov til at sige, at selv om Forholdene i Landet i Dag i overmaade mange Henseender er overmaade trange og Landbruget er inde i en Krise, mere omfattende, end vi nogen Sinde har kendt det, er der alligevel ingen Tvivl om, at de økonomiske Forhold i Danmark, saaledes som der er blevet saneret gennem 10 Aars Krisepolitik og Krisetid, fra 1919—1929, hvor Værdierne er blevet sat saa lavt, i mange Henseender er bedre end i mange andre Lande, bedre ogsaa end i vore Nabolande. Derom er der efter min Opfattelse ingen Tvivl.

Vi Konservative har med Hensyn til Valutapolitikken fra første Færd indtaget det Standpunkt, at vi mente ikke, at man havde Lov til gennem en Ændring af Landets Mønt voldsomt at ændre Forholdet mellem Formue og Gæld, mellem Indkomst, Løn og Rente. Vi har saa lidt som noget Parti i og for sig ønsket, at vi skulde drives ind i den Valutapolitik, Landet er inde i. Men jeg har om den nuværende Situation Lov til at sige, at den er i mindste Udstrækning Konservatismens. Thi den Valutaattestordning, der blev skabt ved Loven af 30. Januar, den blev skabt først og fremmest ved Samvirken mellem de tre demokratiske Partier. Vi havde ønsket — og vi ønsker det den Dag i Dag —, at man skulde være gaaet andre Veje, at man skulde have opsagt Handelstraktater og gennem en effektiv Told- og Importforbudspolitik ordnet de økonomiske Forhold i Landet. Men man foretrak den anden Vej, og vi gik loyalt